

Dúfať znamená mať účasť

(spracované podľa katechézy Pápeža Leva XIV. zo 6. decembra 2025)

Len nedávno sme vstúpili do Adventu, ktorý nás učí vnímavosti na znamenia čias. Spomíname si na prvý Ježišov príchod, aby sme sa učili rozpoznať ho vždy, keď prichádza, a aby sme sa pripravili na chvíľu, keď sa vráti. Vtedy budeme navždy spolu. Spolu s ním, so všetkými našimi bratmi a sestrami, so všetkým stvorením v novom stvorení.

Toto očakávanie nie je pasívne. Ježišovo narodenie nám zjavuje Boha, ktorý zapája: Máriu, Jozefa, pastierov, Simeona, Annu, potom Jána Krstiteľ'a, učeníkov a všetkých, ktorí sa stretávajú s Pánom – Boh ich zapája a povoláva, aby boli účastní. Je to závratne veľká česť! Boh nás vtáhuje do svojich snov. Dúfať teda znamená byť aktívne účastný. Motto Jubilea „*Pútnici nádeje*“ nie je slogan, ktorý o mesiac pominie! Je to životný štýl: byť „*pútnikmi nádeje*“ znamená byť ľuďmi, ktorí kráčajú a očakávajú – nie s rukami vo vreckách, ale aktívne.

Druhý vatikánsky koncil nás naučil čítať znamenia čias. Čítať znamenia Boha, ktorý prichádza so svojím kráľovstvom prostredníctvom dejinných okolností. Boh nie je mimo sveta ani mimo tohto života: pri prvom príchode Ježiša sme sa naučili hľadať ho uprostred skutočností života. Hľadať ho rozumom, srdcom a vyhrnutými rukávmi! Táto misia aktívneho hľadania patrí osobitne veriacim laikom, ženám a mužom, lebo Boh, ktorý sa stal človekom, nám vychádza v ústrety v každodenných situáciách. V problémoch i krásach sveta nás Ježiš očakáva a zároveň očakáva, že budeme konať spolu s ním. Preto dúfať znamená mať účasť!

Dúfať znamená mať účasť, aj uprostred veľkých rizík. Svet sa stáva lepším, keď sa zriekame trochu istoty a pohodlia, aby sme si zvolili dobro. Toto znamená byť účastný, takto prežívaná nádej nám prináša radosť.

Pýtajme sa: zapájam sa do nejakej dobrej iniciatívy, ktorá si vyžaduje moje talenty? Myslím pri službe na cieľ? Dýcham Božím kráľovstvom? Alebo šomrem a sťažujem sa, ako je všetko zlé? Úsmev na perách je znakom milosti v nás.

Dúfať znamená mať účasť: je to dar, ktorý nám dáva Boh. Nikto nespasí svet sám. Ani Boh ho nechce spasiť sám: mohol by, ale nechce, pretože v spoločenstve je to lepšie. Účasť nám umožňuje prejsť sa a robiť ešte viac našim to, čo budeme napokon naveky kontemplovať, keď sa Ježiš definitívne vráti.